

A'

CSASZARI ÉS KIRÁLYI FELSEG
ENGEDELMÉVEL.

Nrő 21.

Bétsben; Sz. Mihály Havának (Szeptembernek)
11-dik napján 1801-dik Elzúndóban.

Magyar Ország:

Cseklész (Pösony Várm.) Sept. 7-dikén. —
Kiindulván Bétsből tegnapelőtti dél után egész a'
harmadik postáig alig mertem ki nyitni szemeimet
az irtóztató nagy por miatt; mellyet az erős szél
hordott mindenfelé. Nagyon segítette ez képzelé-
seit azon forgószéléknek; mellyek uralkodnak
Afrikának; 's a' világ egyéb réizeinek homokos
pusztaiban. A' szél tsendesedett estve felé, 's a'
szem bátran gyönyörködhetett már a' szép ki-lá-
tásokban; mellyek kezdődnek Petronellán innen
's igen kiéssé válnak Német O'vár, és Haimburg

között Dévén felleg vára felé. Petronellánál újra is nagy tiszteletet öntött belém a' már ez előtt is általam meg vizgált Carnuntum Római városnak még fenn álló maradványa. Ha már, — így gondolkodtam magamban, ennek a' roppant nagyságú városnak idővel semmivé kellett lenni, gondolhatják e' némelly el tőrhetetlen kevélységű emberek hogy gazdagságok örökké tartandó lészzen? — Alkonyodáskor Posonyba értünk, onnan pedig, a' fáradt posta-lovakkal, ide vergődöttünk tízedfél óra tájban. Megszállottunk a' Mélt. Gróf Eszterházy Ferentz Mosony Vármegyei Fő Ispány igen szép ki látású kastélyában, melly már akkor rakva volt Hazánk Fő Fő Méltóságaival. Másnap mindnyájan a' gazdagabb ruhákba öltöztünk, övessen és kalpagosan. A' Dámák pedig még kellemetesebbekké tették magokat a' drága Magyar köntösök, gyémánt köves és gyöngyös ékeségeik által. Illy fényes Nézők között ment véghez dél tájban az esketés czeremónia, melly által a' Mélt Gróf Eszterházy Ferentz sok tökéletességekkel fel ruházott idősebb Leánya Francisca, a' volt Ország Bíraja Gróf Zichy Károly Ö Excja második szülött fiának, Gróf Zichy Károly Cs. K. Kamarás Úrnak leve Hitves Társa. A' nagy bövséggel, és pompával adott ebéd után volt a' mezei mulattság a' kastély tövében való kertben, melly különös ditsőségére válik a' Mélt. Grófnak; 's valóban meg érdemli a' böv előadást. — Egy szép kerek pázsit közepében volt a' földbe ásva egy igen magos szálfa, mellynek tetején sokféle ajándékok függöttek, annak meg jutalmazására, a' ki a' fa tetejéig mászni (kúszni)

mérészlenc. A' pázsit környékén hét nagy fa-sátorok állottak; rakva szűrökkel, ködmönökkel kan-
kókkal, tsizmákkal, 's egyéb paraszti köntösök-
kel; azután tükrökkel, pipákkal késekkel, 's a'
t. és mindenféle mézes kalátsokkal. Két állás rak-
va volt temérdek sok sült petsenyével; kolbász-
szal, kaláttsal, és zsemlyével; két más álláson
pedig egy nagy hordó bor és ser volt tréfáson
fel ékesítve. A' Mélt. Grófnak harmincz öt ezer-
nél számosabb jobbágjai között, ki voltak válo-
gatva a' leg jobb tántzos legények, leányok, és
menyetskék, kik a' helységek bíráival jöttek ide
Nyitra Vármegye széleiről, és Posony Vármegyé-
nek ide nem meszlő eső helységeiből. Ide hozatta
a' M. Gróf a' híres Somorjai Mu'sikus Czigányö-
kat, úgy szinte a' Magyar-Bélieket is, kik mind
összfe 18-an voltak, kis és nagy hegedűkkel,
tzimbalnokkal, klárinettel és vadász kürtökkel.
Voltak két próbált dudások is. Minekutánna a'
Méltóságok letelepedtek volna a' partos pázsitra
a' meghítt igen sok tántzos jobbág्य férjfiak és
fejér izemélyek párosón, ünnepi ruhájokban, a'
Méltóságok eleibe jöttek mu'sika szók között, 's
mindnyájan tántzra kerelkedtek, három különös
tsuportokban, melyek között az egygyiknél Ma-
gyar, a' másikonál Német, a' harmadikonál pedig
Tót tántzot tántzoltak. Leg többen voltak, kik
magyarúl tántzoltak, 's valóban igen derekason.
Fél óra múlva meg szűnt a' tántz, 's mindnyájan
a' magas szál-fára függesztették izemeiket, ha
valyon találkozik é valaki; a' ki fel-tudna egy ki-
lentz ölnyi magosságú fara mászni, mellynek alja
vastagabb nem volt egy ember derekánál, feljebb

pedig vékonyabb és vékonyabb leve az a' mászónak nem kevés nehézségére. A' fa igen egyenes, és sima vólt, mind azért, hogy a' haja le vólt véve, 's az ágoknak sehol semmi leg kisebb nyoma se lát. szott rajta; mind pedig, hogy szappannal erőssen meg vólt kenve. Egy Csekléfszi Tót legény válalkozott ki a' sokaság közzül, ki mezít lábra vetkezett, 's kék nadrágát, 's az inge elejét, 's két újját szurokkal meg kente, hogy annál könnyebben meg ragadjon a' sima fán. Mikor a' fának közepéig mászott, már nagyon kezdett fáradni; hogy pedig még feljebb kúszott, a' karjai 's lábai is refzketni kezdettek; 's közönségesen attól féltünk, hogy el-erőtlenedvén, olly nagy magosságról le-esik, 's lábát kezét özfzete töri. De a' Tót Legény, 'ha mingyárt lassan mászott is már vége felé, 's meg meg-nyugott egy kevéssé, Izerentsésen elérte a' fa végét, 's az ott talált erfényt hufzon öt forinttal, úgy szinte a' négy rőf szép veres posztót is az új kalappal egygyütt magával le hozta. Tsak hamar más nadrágot, 's sarkantyús tsizmát húzott, 's a' Magyar tántzokat derekasan meg rakta. Ez után szabadon ereftődött a' nép a' petsenyékre, és a' bor 's ser italokra. Jól lakván, ki ki a' meg-hítt jobbágy férfiak 's aszfzonyok közzül a' fa-sátorokhoz ment, 's a' melly három tzédulát húzott, mind egygyikkel nyervén valamit, elő mutatta tzéduláinak számaikat, a' mellyekre tehát azt a' szűrt, tsizmát, pipát, tükröt 's a' t. adták ki neki a' sátorból, melly az általa ki-húzott számmal vólt megjegyezve. A' nép közönségesen nagy örömét mutatta a' Nézőknek belső meg-indulásokra. Megént tehát

tánczolni kezdett, és már most sokkal több jelei között az örvendezésnek. A' táncz majd egész éjfélig tartott, minden káros pajkoskodás vagy izetlenkedés nélkül, mellyet a' fő 's alsó Tisztek és Bírak szelíd, 's mérséklett fenyítékeinek is lehet tulajdonítani. Ennél vígabb mulattságot, melly a' parasztság kedvéért adatott, soha még nem láttam. Valóban meg is érdemlik ezek a' derék ember társaink 's hazánkfiak az ilyen, 's ehez hasonló velek való nemes bánást.

Zemlinből Augustus 31-dikén. Még Augustus elején pártot ütöttek vólt a' Jantsárok a' Belgrádi Basa ellen. Melly pártoskodásra az adott alkalmatosságot, hogy a' Pásván Oglu ellen való leg utolsó tsatában, nem birván a' Jantsárok Ogluval, a' Szerviai katonák mentek segítségekre, kik is a' pártos Basát Viddinbe vízfíza vevén, sok prédát kaptak tőlle. A' Jantsárok azt akarták hogy a' nyereség velek is közös legyen, de a' Szerviaiak erre reá nem álván, annyira magokra haragították amazokat, hogy ha a' Belgrádi Basa fia észre vévén a' Jantsárok gonosz szándékát, a' Szerviaiakat a' tsata rendből hirtelen vízfíza nem vonta vólna, kardra költ vólna a' dolog. Fülébe menvén a' Belgrádi Basának ez a' dolog mindjárt parantsolatot adott ki, hogy ennek a' zenebonának indítói hívatáljokból le tétessenek, sőt katot közzülök áristomba is tétetett. Ezen megbofszankodván a' Jantsárok, rajta mentek a' Basán, a' felső Várba bé szorították; és a' gyakori tsatázások által az egész Belgrádot annyira megrettentették, hogy sok lakosok és kereskedők elszaladtak onnét. Már Augustus 20-dikán annyira

ment vólt a' dolog, hogy a' Basa fia 1500 emberrel ment ellenek az attya ki szabadítására; de meg halván hogy a' Jantsárok minden nap szaporodnak, ismét vízfőzta vonta magát Semendriához, hogy több segítő sereget vegyen maga mellé. Augustus 22-dikén Diván Effendit, és egynéhány Basákat felkontzoltak, és kitsibe múlt, hogy magát a' Belgrádi Basát is meg nem ölték. Már most mióta meg hallották, hogy Ruméliából 40,000 ember jön a' Basa segítségére, ismét el tsendesedtek; és az ólta, az el szaladt Belgrádi lakosokat és kereskedőket kezdik vízfőzta hívogatni, azt ígérván nékik, hogy ha vízfőzta jönnek, semmi bántódások nem lesz. Mi lesz ezen zenebonának további ki menetele, az idő meg mutatja.— Szabátsban, és az egész Bosniában hasonló zürzavarok ütöttek ki magokat, mellyeknek hasonlóképpen a' Jantsárok vóltak indítói, kik a' fő hatalmat minden módon magokévá akarják tenni.

Bártfúról Augustus 25 dikén. A' meg holt Generális Suwarow fia, Hertzeg Italiskoy, egy más Orosz Hertzeggel, rövid idő múlva ide váratik, az itt lévő igen híres savanyú vízre.

Német Ország.

Monachiumból September 2-dikán. A' Választó Fejedelem ilyen értelmű rendelést tétetett a' napokban közönségesse: hogy ennek utánna a' Választó Fejedelem birtokaiba, nem csak a' R. Katholika Valláson lévők, hanem más hit sorsosai is meg telepedhetnek. Melly rendelésre ezek indították leg inkább a' Fejedelmet, mivel sem a' maga birtokai, sem a' Birodalom Constitutiójában fundamentomát annak nem látja, hogy más val-

lásbelieket ki rekefzsen jószágaiból; továbbá, hogy ez által kétség kívül mindenféle mesterségek nagyot gyarapodnak, a' midőn az egymás között való vetélkedés mind inkább inkább nevededik; utóljára, mivel más Státusok is, mellyek mára a' pallérozottságban jó előre mentek, senkit Vallásáért a' magok kebelekből ki nem rekefztenek, ha egyfzer jó és hasznos hazafi. Szükségesnek tartja azért a' Fejedelem, ezen közönséges jóra tételőző rendelkezését alatta valóinak tudtokra adni, meg lévén a' felől győződve, hogy minden más hiten lévő embereket, kik ennekutánna közöttök meg fognak telepedni azzal a' tisztelettel és szeretettel fogadnak, mellyet minden Vallás parantsol a' maga követőinek. A' Tisztviselőket is közönségesen arra inti, hogy ebben a' tekintetben is magokat a' Fejedelem ezen rendelkezéséhez tartsák. Egyébiránt pedig, rofzra magyarázná valaki a' Fejedelem ezen tétéljét, ha azt abból a' szem pontból nézné mintha ez által, alatta valói vallásának mostani állapotját akarná meg bántani, melly is hogy valaha meg háborítódjon, soha meg nem engedi.

Regensburgból Augustus 30-dikán. Frantzia Ágens P. Bacher, az Anglusok számára, Német Országban tett katona szedés eránt, ezt a' jelentést tette a' Birodalmi gyűlés előtt: hogy Heubach-ban, Löwenstein Hrg dob szó alatt szedett Katonákat az Anglusok részére, a' kiknél mind ez ideig bizonyos számú katonái vagynak a' Hrgnek szolgálatban, melly tselekedete, nyilvánlagoson meg sérti a' Lünevilli békesség kötésnek első tzikkejét. Ezen jelentésre egyfzeribe azt vé-

gezte a' Birodalmi gyűlés, hogy ez a' dolog jelentősen be Császár Ő Felségénél, hogy ez eránt további rendelést parantsolni méltóztasson.

Berlinből Augustus 25. dikén. Már szinte induló félben volt Polgár Duroc, a' Fő Konzul Adjutánsa, mikor Kurír érkezett hozzá Pétersburgba Párisból az eránt, hogy tovább is maradjon Pétersburgban.

Olasz Ország.

Civita Vecchiából Augustus 10. dikén. Július 31. dikén, a' Portó Ferrájói Frantzia őrizet ki szállott éjtzaka Piombinónál a' szárazra, és meg támadván az ott volt Frantzia és Lengyel Katonákat, kiket Elba szigetébe akartak onnan által szállítani, azokat szélyel verte, 's némellyek közülök Livornóba vették magokat. Az Anglus hajók, Portó Longonét, és az egész Elba szigetet be kerítve tartják, a' honnan a' Porto Ferrájó előtt fekvő Frantzia sereg nagyon szűkibe van az eleségnek. — Egynéhány naptól fogva, három Afrikai rabló hajók járkálnak fel 's alá a' Pápa birtokainak partjai körül, mellyek már négy halász hajókat fogtak el a' halászsokkal egygyütt.

Florentziából Augustus 24. dikén. Augustus 19. dikén ment itt keresztül a' Pápanak egy Kurírja Páris felé, vivén magával a' Cárdinális Consalvi által, kötött, és már meg erősített egyességet. — A' Toskánai városok Küldötjei között, a' Zsidók Követjei is Audientzián voltak az új Királlyal, és kegyelmesen fogadtatván Ő Felségétől, azt a' vígasztaló biztatást vették, hogy a' Király különös kegyelmébe fogja őket venni. — Gróf Ventura első Minister, 100,000 Tallért kért

költsön a' Király nevében, a' Florentziai nemes-ségtől.

Frantzia Ország.

Párisból Augustus 27-dikén. Káirónak; és vele egygyütt talám egész Egyiptomnak dolga el dült már valahára. Igen kevés, vagy egy tsep reménység sints többé Alexándria meg szabadítá-sa eránt is, mivel Gantheaume Admirális Izeren-ísétlen volt a' maga követtségében. A' Kapitulá-lás pontjai, melyek alatt fel adta Generalis Bel-liárd Káirót elég tilztességesek; mivel Katonáink fegyverestől, és hadi készületeikkel egygyütt jönnek haza, és mihelyt meg érkeznek, azonnal hadi szolgálatot ismét tehetnek. — Két Anglus rabló hajók, Kádixhoz nem messze, fegyveres katoná-kat raktak ki a' szárazra, kik két falut mereven ki pusztítottak és sok prédát vittek el magokkal. Brest körül ugyan azt akarták két Anglus fregá-tok tselekedni, de a' partokon lévő battériák, és 1500 főből álló Franzia katonaság, meg gátol-ták őket fel tett szándékokban. — Konstantin Nagy Hertzeg, a' Fő Konzul Adjutánsa, Polgár Duroc kedvéért, a' maga szép vasas regementjét tsata rend formában, parádéra ki állíttatta. — A' Fő Konzul, Augustus 13 dikén lépett a' Ba-váriai választó Fejedelemmel olyan egygyességre, melly szerént a' Frantzia Kormányfizek, a' Feje-delem mostani birtokaiért jót áll, e' mellett mind azoknak ki pótolását meg ígéri, mellyeket a' Raj-na bal partján el vesztett. — Még sem szüntek meg a' Fő Konzul élete ellen való öszve esküvé-sek. A' minapába 13 illy gonosztévöket fogtak el, kik hazájokba visszra tért emigránsok voltak;

ezek közt vólt az a' Mameluk is, kit maga hozott Bonapárte Egyiptomból.

Helvétzia mappáján kívül, sok más Országoknak mappájit vétette a' Frantzia Kórmány. Izék munkába, mellyeken a' leg híresebb emberek dolgoznak. Nevezetesen magának Frantzia Országának készített egy nagy mappáját, mellybe fel íesznek téve azok a' négy Rajnai új Departamentumok, mellyek a' közelebbi békesség-kötéskor ahoz járúltak; 's ennek két esztendő alatt kell el készülni. Továbbá az Etsch és Adda vizei között fekvő tartományok, Pedemontzium, és Bavária mappájának ki dolgozására is ki vagy-nak már nevezve a' leg alkalmasabb emberek. Az Etsch és Adda fojó vizei között lévő tartományok mappájának el készítésére másfél esztendő van ki ízabva.

Batávia.

Brüsselből Augustus 25-dikén. Az Augustus 17-dikén és 18-dikán hozzánk hallatott kemény ágyúzás onnan vólt, hogy egy osztály hajós sereg ki akart Boulognéból Dünkirchenhez evezni, külömbbféle hadi készületekkel, mellyet meg sejdítvén az Ánglusok, hirtelen el állották az utat, és kéntelen vólt a' hajós sereg elébbeni helyére visszafiz venni magát. Élni akarván ezzel az alkalmatossággal a' Dünkirchen előtt állott hajós sereg ki ment, hogy Boulognéhez evezzen, de e' sem érhetette el fel tett tzielját, hanem a' Calnapi kikötőhelybe vette magát, mellyet már most ízorosan bé kerítve tartanak az Ánglusok.

Brüsselből Augustus 26 dikán. Az Ánglusok nagy hadi erővel járkálnak fel 's alá, a' Mósa

vize fokánál. Gónerális Moreaut ide várják Párisból, ki is, a' mint a' híre van, a' Hollandiai sereget fogja vezérelni Anglia ellen. — A' Dünkircheni kikötőhely, hol 66 lapos hajók feküsznek, bé van erős vas lántzokkal kerítve

Brüsselből Augustus 28 dikán. Éppen most haljuk, hogy Nelson harmadszor is meg jelent Boulogne előtt. Már hallottunk is rettenetes ágyúzást, a' tengerről. Az ide való őrizetnek egy része a' tenger partokhoz rendelődött; és más Belgiumi Városokban tartózkodó Katonasághoz is hasonló parantsolat ment. — Boulognétól hat órányira ki szállotak az Anglusok éjtzaka, és elégettek 600 hordó gyantát és szurkot.

Hágából Augustus 23 dikán. Mivel már úgy láttzik, hogy Egyiptomot el vesztették a' Frantziák; az Anglusokkal kötendő békességnek kevesebb akadályai vagynak. — A' napokban Görénál, egy Anglus hadi hajó katonákat rakott ki a' szárazra, hogy vegyenek húst a' katonaság számára. Tizenkét Hollandus strázsa ellenek szegzte magát; de mivel amazok erősebbek voltak, nem tsak hogy elegendő húst szereztek magoknak, hanem még a' 12 strázst is fel rakták hajójokra, és el vitték magokkal.

Anglia.

Londonból Augustus 22 dikén. Az Udvari Újság Kairó kapitulálásának e' következendő pontjait hirdettette ki közelebb: A' Frantzia seregek takarodjanak ki Kairóból, a' Boulac-i és Gizahi erősségből, egy szóval Egyiptomnak minden részéből melly még eddig birtokokban van, — Menjenek a' Nilus bal partján fegyverestül, búto-

rostól, és minden hadi eszközeikkel egygyütt, Rosettebe, hol hajókra ültettetvén, által vitetnek az egygyesült hatalmosságok költségén, a' Frantzia Országi kikötőhelyekbe. — Még pedig ezen békességes alku pontjainak meg erősítettése után, 12 nappal mindjárt útnak induljanak Rosette felé; mind ide, mind pedig egész Frantzia Országig való útjokban, ki fog számokra járni a' szükséges eleség. — Az egygyesült Anglus és Török hatalmasságok Tilztjei fognak szállító hajókat rendelni, mellyek között legalább 4, a' lovak és szeke-
rek számára lesz el készítve. — Egész Frantzia Országig, az egygyesült hatalmasságok bizonyos számú hajói fognak vélek kísézőbe el menni. Az útban, nem lesz szabad egygyik félnek is a' másik eránt, ellenséges indulattal viseltetni. — Nem lesz szabad a' hajóknak semmi féle kikötőhelybe bé térni, ha tsak valami el kerülhetetlen szükség nem kényszeríti őket. Frantzia Osztályos Generális Belliárd, tartozik a' Frantzia Kormányfőnek nevében jót állani, hogy a' szállító hajókat, le nem tartóztatják a' Frantzia kikötőhelyekben, és hogy ott a' kíséző Katonaságnak meg fog engedődni, hogy magának vizsgálja jövőre eleséget szerezzen. — A' tudósok, a' mester emberek, és a' Frantzia seregnél akármi hívatalt viselt emberek, éppen úgy nézettetnek mint a' Katonák. A' tudósoknak el lehet magokkal vinni minden írásaikat. — Minden Egyiptomi lakosoknak, akármitsoda nemzetből valók legyenek, ha el akarnak a' Frantziákkal menni, tökéletes szabadság adódik az elmenetelre, még pedig úgy, hogy elmenetelek után, hozzá tartozóiknak semmi bántódások

nem leszsz, sem jószágaik nem confiskáltatnak. — Nem fog egy Egyiptomi lakos is, ki a' Frantziákkal el akar menni, akármitso-da Vallású legyen, sem maga személyében, sem jószágában egy újjal is bántatni, azért a' Frantziákkal való szoros egygyetértésért, melybe talám azokkal lehetett, míg Egyiptomban múltak. — A' betegek, kiket hajóra nem lehet ültetni, Ispotályban maradnak, hol Frantzia Orvosok viseljenek reájok gondot; míg meg gyógyúlnak. — Az Ispotályra való költséget, az egygyesült hatalmasságok fogják tenni, de úgy, hogy a' Frantzia Kormányfő azután visszafizesse. — Minekutánna az említett városokat és erősségeket oda hagyják a' Frantziák; Kommisszáriusok neveztetődnek ki, kik az ágyúkat, magazinumokat, írásokat, és más efféléket, melyeket t. i. tartoznak a' Frantziák az egygyesült hatalmasságoknak oda hagyni, által vegyék. — Az egygyesült hatalmasságok egy hajót rendelnek ki, mely egy Frantzia Katona Tisztet egy Kommisszáriussal egygyütt, hirtelen vigyen által Toulonba, hogy azok, ezt a' békességes alkut közöljék a' Frantzia Kormányfővel. — Mihelyt ez a' békességes alku meg erősödik; minden Kairóban lévő Anglus és Török fogjok adódjanak visszafizessék. Az egygyesült hatalmasságok is, azonnal szabadon bocsátanak, minden ő nállok lévő Frantzia hadi fogjokat. — Ezt a' békességes alkut, vigye el egy Frantzia Tiszt Alexándriába Menounak, hogy e' mellé, mind maga, mind a' vele lévő katonaság, ha tettzik aljon mellé; még pedig ennek vétele után, két nappal tartozik szándékát tudtára adni;

az Alexándria előtt álló Anglus Generáliskak. — Ki mondhatatlan örömet okozott nállunk a' Káiró meg vételének híre; de kivált a' Ministerek válláról, nem kitsiny tereh esett le; mivel sok nyughatalanságot okozott nékiek az Egyiptom jövő állapotjáról való gondolkodás.

Londonból Augustus 23-dikán. Lord Nelson meg erősítvén hadi erejét, ismét ki evezett Boulogne felé, hogy meg zarvarja az ott fekvő veszedelmes Frantzia hajós sereget. Ki indulása előtt minden vele lévő hajóknak meg parantsolta, hogy dzsidákat, fejszéket, hegyes dárdákat, és égő matériákat vigyenek magokkal, hogy ha az ellenség hajóit el nem vihetik is, — mivel azok mind egymáshoz, mind pedig hátúlról a' parthoz erős vas lántzokkal vagynak lántzolva, — leg alább fel gyújthassák. — Addington Minister, olyan békességes plánumot terjesztett a' Frantzia Kormányzók elébe, melytől Anglia nem akar elállani. — Saumarez Admirálist, Adm. Poole fogja Kádixnál fel váltani. — A' tenger partok körül fekvő külömbbféle tartományokban, a' seregnek egy része, az aratásra szabadsággal haza botsátódott; mivel nem igen félnek már most, hogy olly nagy lévén Angliának a' tengeren való ereje, a' Frantziák egy könnyen meg támadják az Angliai partokat.

Londonból Augustus 24-dikén. Az Admirális egy Kurírt küldött Nelsonhoz Dóverbe, az a' parantsolattal, hogy a' tengerre evezzen ki. A' Kurír 23-dik Augustus éjtzakáján érkezett meg, és más nap 9 órakor útnak indult Nelson Észak felé. — Egy Dóverben Augustus 23-dikán

költ levél, azt írja, hogy a' Frantziák Boulogne előtt erőssen meg félszkelték magokat; tizen egy battériák körül 17 ezer főből álló katona táborozik, kikhez veszedelmes a' hajóknak közelíteni. Nem tsak Boulogne előtt pedig, hanem az egész napnyúgoti részén a' tenger partoknak, hasonló battériákat hányattak mindenütt, még pedig olyan mesterségesen, hogy tsak akkor veszik azokat észre a' feléjek közelítő hajók, mikor már okádják ki reájok a' rettenetes tüzet.

Az a' híres fűszfa, mellyet ama híres Anglus Poéta Pope maga kezével plántált Twickhamban, és a' melly alatt, mint hajdan Sokrates a' maga terepély Platanussa árnyékában sokat elmélkedett, ki száradt. Lord Mendip, kinek jószágában volt az említett fa, azt kivágatván, apró darabotskákra fűrészeltette, és mint valamelly erekjéket, el fogja küldözni annak a' nagy Poétának tisztelőjéhez.

Elegyes Levelek.

Pétersburgból Augustus 13-dikán. Moskau Városának lakosi, meg kérték a' Császárt, hogy vigye el magával, a' maga meg koronáztatására az annyát is. Meg koronáztatván a' Császár maga fogja a' Feleségét meg koronázni és e' fzerént, egy Császár és két Császárnék koronáztatnak meg Moscauban egyszerre, mellynek még az Orosz historiákban példáját nem olvastuk. A' Gáthinaí Császári málátó helyet, minden hozzá tartozó épületekkel és kertekkel együtt, az annyának ajándékozta I-ső Sándor Császár, nagyon meg szaporítván egyfzersmind esztendei jövedelmeit.

Konstántzinápolyból írják, hogy a' Kapitány Basa, egy arany tányéron küldötte el Káiser kúlsát a' Császárnak. Ki mondhatatlan volt ennek a' városnak viszsza vételén való öröm Konstántzinápolyban, melyet egészen két nap hirdettek az ágyúk durrogásai. Tofanában ezer kostáldoztak fel ezen fzerentsés történetért. Gazdag ajándékokat és nagy summa pénzt küldött a' Császár az egygyesült két seregnél lévő Tiszteknek Egyiptomba. A' Konstántzinápolyban lévő Anglus Követnek pedig; Lord Elginnek; 60,000 piástert érő drágaságokat adott.

Másodszori Híradás.

Mind azoknak, valakik a' Kerti Sáfrányt vagy nagyobb vagy kisebb mértékben termesztik, 's annak megfzedett virágát szándékoznak eladni; adjuk ezennel tudtokra, hogy: mivel már azt nagyobb részént megfzedték és sokaknak jól esne, ha megfzedett virágát; valamelly hozzájuk közel eső helyen adhatnák bé, és nem kellene messze földre vitetni; azt a' rendelést tettük, akarván azokon könnyebbíteni, kik azt Magyar Országon is termesztik, hogy a' Pesten, Györbén; Mósönyban és Posonyban lévő Kereskedő Házainknál; az arra a' végre rendeltetett embereink a' Sáfrányt; akár több; akár kevesebb légyen az bé fogják venni, és azonnal kész pénzü ki fogják az árát fizetni. Bétsben September 5-dikén 1801.

Fellner és Kereskedő társai:

Egy árkus Tóldalékkal:

TÖLDALÉK

A Magyar Hírmondónak; September' 11-dik
napján 1801-dik Elztendőben költ árkusához.

MAROSVASÁRHELYI GONDOLATOK,

az Erdélyi N. Magyar Társasághoz,
midőn az Író 1799-ben maga Tagjának
meghívni méltóztatott. — Itt csak a' Tö-
redék közöltetik a' Publicummal:

A' ti szavatokra Lelkem felhevüle,
Es Vásárhely' kies halmára repüle,
Mellyről végig nézván a' Scythia földeken, 1.)
A' hős forrásokon; a' fenyves bértzeken,
E' Felséges Vídék úgy magához ragadt;
Hogy szűk elmém éppen a' felhőkig dagadt;
Színültig tölt édes Hazámnak képével;
Es a' Történetek' zajgó tengerével:
Sőt kijebb tsapongván a' Népek' sorsára,
Hol örült, hol búsult, mint Világ' polgára. 2.)
Mi is emelhet fel egy halandót jobban,
Mint, ha az Emberség' tüzetől fellobban.
'S úgy nézván e' Földet mint azon egy tanyát,
Es a' Természetet mint egy közös Anyát,
Az Emberiségnek sorsán gondolkozik,
'S az Egek' tisztebe belé avatkozik? —

Z

Oh emberi szívnek állhatatlan volta!

(Így szólék magamban) óh már a' mióta
E' földön értelmes porképek mozganak,
Mennyi változások, hány scénák válnak!
Hányszor mutatta meg az emberek' szíve
Hogy ő a' jólévő Mennyeiek' míve:

De miatta hányszor kellett e' Világnak
Piattzává lenni minden gonofzságnak.

Ha egy Ember támadt, a' ki áldást ontott
Embertársaira: ezer volt ki rontott.

Ha sok század alatt egy Nép arra hága
Hogy már Mennyorízaggá lett az ő országa:
Egy nap a' hódító véget vetett néki,

'S ma csak bús puftákra rognak omladéki. —

Keletről fú a' szél . . az Éjszín haboknak 3.)

Gözzei loholó szárnyáról tserognak. . .

Arról jö, a' merről e' Dákok' földjére 4.)

A' Scythák' bajuszos táborá bétére.

Mondd meg nékem, komoly fuvallat, látád é

Azt a' Volga' síkját, melly volt az Arpádé?

Vannak é ott, kik még Mogorúl szóllanak? 5.)

Sohajtol . . . elsuhan sz . . . Ertem: elmúlnak.

Elmúltak! bédültek abb' a' sirhalomba

Mellyhez közelítünk mi is minden nyomba. —

Tán nem is! Ki tudja? egyszer megeshetik

Hogy a' Páris' helyét gonddal keresgetik

Trója' és Babilon' jövő Tudóssai;

'S Phocákkal pezsegnek London' törtt tor-
nyai?

- 3.) Éjszín Tenger, Pontus Fuxinus, mind szívére, mind
nemére nézve. 4.) Dacsok. 5.) Volga, (vagy Atil,
Atel, Etel) és Jaik (II. Katalin és Pugatsew' idejétől
fogva Ural) vize körül laknak a' régi Mogorok, Ma-
gyarok.

Hátha még ez a' Vár, mellyen andalgok most,
 Vagy ledül, vagy őriz mészze földi lakost,
 Vagy nagy Birodalom' fényétől sugároz,
 Vagy benne két három medvefi kopároz?
 Tsuda gondolatok, kétséges jövőndök,
 Változó Országok, emberek, esztendők! !
 Múzsák! kik e' Várnak allyát megültétek,
 Elbugygyanttt elmémet, kérlek, segítsétek;
 Mondjátok meg nékem, mi az oka annak
 Hogy itt szabad népek, ott rab'zolgák vannak?
 Itt pufzta a' vidék, ott terem 's mosolyog;
 Itt éles az elme, ott ködhe tébolyog;
 Itt kastélyok állnak 's gályák a' partokon,
 Ott hóltt tsendesség ül az omladékokon? —
 Gyarló Tudatlanság! Zablátlan in-
 dúlat!

Két Daemon, melly minden szépet jól feldúlat;
 Melly a' kegyetlennek botot ad kezébe,
 'S gyáva félelmet önt a' gyengék' szívébe;
 Melly a' babonának felhozván fellegét
 Elzárja a' Napnak fényit és melegét,
 'S hideg homályaiban olly tsudákat téfzen,
 Mellyek az Ész-tsirát elfojtják egészen.
 Tsak a' tudatlan fő, tsak a' zablátlan szív,
 A' mi téged, Ember, magad' kárára hív.
 A' hol a' szív feslett, a' fő meg agyatlan:
 Ott az emberi sors megsírathatatlan. —
 Múzsák! most olly Hellyen, gondolkodom, a'
 melly

A' Világ' abroszán a' legrendesebb Helly:
 Melly a' tsínos Nyúgot 's a' durva Kelet közt,
 A' hatalmas Észak 's az erőtlen Dél közt

6.) Termés-arany, termés-kő: termés-elme. 7.) A' Mandsuk' földén vadászfia a' tigriseket a' Mandschu nemzetből való Chínai Császárr: leg-végső föld az N. keleten. 8. Horda a' hordozóskodó (nomadizáló) népeknek egy falkája. 9.) Napnyugot felé.

Lépj a' Frantziának kimivelt kertjébe;
 'S a' Potosi kintsek' büszke örvényjébe, 10)
 Hol a' másik Tenger ké kellő kárpítja
 A' le-nyugvó Napnak ágyát ki. 's bé nyitja.
 Nem kezd é szívedbe édes öröm szállni,
 Látván hogy az ember emberré kezd válni? —
 Nézd a' munkás Észak mint nyüzsg és zsi-
 bong,

'S dolgos méh módjára keskeny kassába dong;
 Az Észak a' köpü, a' Világ az a' rét,
 Mellyben a' kintseket kurkászja szertefzét,
 Söt számos rajt 11.) botsát a' megszű határra,
 A' Bengala' 's Boszton' virágzó partjára. —
 De túl a' szelíd Dél áldott határain,
 Nézd a' barna népet forró homokjain;
 Vagy hever 's éhezik a' Paraditsomba,
 Vagy kóldúl, vagy öl, lop, 's prédál alatt-
 tomba.

Rongyos birtokossi ők a' gyémántoknak,
 Mord 's paraszt kertészzi a' fűszerfűszamoknak.
 Te vagy hát, óh Maros' jámbor Magyar Vára,
 Hol öszvefut a' jó' 's a' gonosz határa:
 Te vagy a' Pont, mellynél a' vadság eltűnik,
 Te vagy, hol az ember érezni megszűnik.
 Vigyázz! mert közel van a' homálynak partja,
 Elnyel, ha az Észnek fénye meg nem tartja,
 A' kinek díszére építsél Templomot,
 És a' Vakság ellen hányj több több ostromot.

10.) A' Potosi, átaltába Péru, kintseket Spanyol Or-
 szág nyeli el; mikor az Ánglusok az Ezüst-flottát el
 nem tsiperítik. 11.) Coloniákat.

Tele olly Lelkekkel termékeny kebeled, 12.)
 Kikben meg-megannyi Mentorid' tífzteled,
 Kiket a' Nemzetnek és a' két Hazának
 A' biztató Egek gyámolúl adának.

Rajta, Nemes Lelkek! álljunk ki a' gátra,
 Már Európában tsak mi vagyunk hátra,
 Hívnak magok után a' többi Nemzetek:
 „Mit késtek? termékeny bennetek az elme,
 „Forr szívetekben a' ditsősség' szerelme:
 „Vitéz lángotokat jobbra fordítsátok,
 „S a' békeesség' édes hasznát munkáljátok.
 „A' durvaság ellen közös kötést fonjunk,
 „S Atlástól Pontusig örök sántzot vonjunk. —“
 Mégyünk, nagy Nemzetek! Imé Dáciának
 Túlsó határin is már megindulának:
 Törjük az akadályt, mellytől nem mehetünk,
 'S mind az Emberiség' kertébe sietünk.
 Vajha Moldvának is kies parlagjai,
 A' meddig terjednek a' Pontus habjai,
 Magyar koronánkna oltalmába menne,
 'S a' csangó Magyar is 13) polgártársunk lenne!!!

A' N A P' I N N E P E.

Idvez légy áldás' forrása,
 Világosság' tengere,
 Munkás halandók lámpása,
 Életünk' rugó ere!

2. A' Királyi Tábla, a' R. Catholicum és Reformatum
 Gimnasiumok, és a' Magyar Tudós Társaság.
 13.) A' Moldvában lakó törzsökös Magyarok így neve-
 zik magokat: ezekhez járúlnak még az újabb idők-
 ben egyfesz másfesz ki-vándorolt Magyar és Szé-
 kely családok; a' Bessarabiában, Krimeában és Új
 Serbiában lakó régieb és újabb Magyarok.

Te mutatod meg minékünk
 Mi fehér, mi fekete;
 Te általad bús vidékünk
 Örömkertté tétete.
 Halmainkat, völgyeinket
 Víg színbe öltözteted,
 És sorvadó beteginket
 Erőddel élesztgeted.
 Süss Atyáink Templomába
 Süss izent sugáriddal bé,
 'S a' setét Telet honnyába
 Kergesd tőlünk másfelé.
 Im az Innep' Szüzetskéi
 Előbe ki szállanak,
 'S jótéved' első zsengéi
 Kaskáikba látizanak.
 Fogadd el az apróságot
 Hozzánk-jöttöd' innepén,
 Oh te, ki fényt 's gazdagságot
 Hintesz el Péru' gyepén. —
 Az Inkák így éneklének,
 Így a' Nap' leányai,
 Így a' Cusco' szenthelyének
 Minden Béavattjai;
 Midőn hozzájok meg-tére
 A' rokon Nap, 's fényivel
 Hazájok' zöld Édenjére
 Fényt és termést szóra el. — —
 Hát mi hogy és mit szentellyünk
 Néked, óh Kefzthelyi Nap!
 Kitől Éden lesz lakhelyünk,
 Kitől népünk fényre kap? —

Oh tiszteled minden haboddal
 Balatonnak Thétise!
 Mert ki tesz jól tájékozzal?
 FESTETITS vagy — Senki se.

AZ EMBER, — mint a' Poézisnek is
 legelső Tárgya.

Oh mely örömben folytak el ekkorig
 Zsengére nyíló napjaim! óh miként
 Érzém hogy élni 's Tháliának

Rózsa nyakán enyelegni édes!

Víg borzadással jártam el a' Görög
 Szépségek', és a' Római nagy Világ'

Pompás maradványit; 's ezeknek

Sírja felett az Olasz negédes

Kertjébe szedtem drága narantsokat;

A' Frantz mezőket láttam; az Albion'

Barlangiban 's a' Német Erdők'

Bértzeiben örömet találtam. 1.)

Ollykor hevítvén lelkemet is belől

Új képzelések 's büszke vetélkedés:

Lantot ragadtam, 's a' lapályos

Dácia' térmezején danolván

A' Földnek allyáról fel emelkedém;

A' felleg elnyelt, mennyei képzetim

Mint az habok fogtak, 's úsztam

Gondolatim' tsuda Tengerében. —

1.) Ezekbe a' természeti változásokba a' két régi és
 négy máj Tudós Nemzeteknek Poézisát, 's annak bel-
 ső Characterét akarta az Író le.ábrázolni.

„Mérész Halandó! lelkesedett ifzap!
 (Így zenge hozzám egy levegői hang)
 „Szentségtelen létedre nem félsz
 „Angyali pitvarokat tapodni?
 „*Ki vagy? miért vagy? hol lakol és kinek,*
 „*Szavára mozgatsz? 's végre mivé leszel?*
 „Míg ezt ki nem vizsgálod; addig
 „Por vagy, az is leszel.“ E' szavára
 Mint lenge párák' éjjeli tsillaga, 2.)
 A' tágas Éther' mennyezetén alól
 Sebes bukással földre hűllván
 Tsak tsupa por hamú lett belöllem.

LILLÁHOZ. — Óda, szoros
 Jám busokban.

En szenvedek, 's pedig miattad,
 Miólta szívem' el ragadtad,
 Édes Kegyéltlenem!
 El el-halok, mihelyt te jutsz efzembe;
 'S így kell talám e' gyöttelemben
 Örökre sínlennem.

Érted borong élttem' tavaszszá,
 Mert nints Nap a' melly el-fogyaszszá
 A' rám borúlt ködöt.
 Sír tisztelőd, ha kél, ha fekszik,
 Miólta azzal nem ditsekszik,
 Kiben gyönyörködött.

e.) Itt értetődik a' levegőbe a' párákból támadt futó
 tsillag (Stella cadens), melly elégvén, gyakran a' föld-
 re hamú-salakat ejt.

Sír tiszteled, kétségbe esvén,
Miólta téled távol esvén

Reménye füstbe szállt;
Hólt-álom ül zsibbadt ölébe,
'S gyakran ijesztő képzeletbe
Lilit, Lilit, kiált.

E' szóra karjaim ki-nyúlnak,
De tsak sovány homályba hullnak:
Nints Lilla, nints öröm!

Már nyugtom' éjjel sem találom,
Mert ott is ébren tart az álom,
'S fejem Lillán töröm. —

Oh mally keserves annak élni,
Kinek tovább nints mit remélni,
És még is élni kell!
Él az, de nintsen benne Lélek;
Az én tudom is, bátor élek,
Lelkeilenül lehell.

Es tán Te, szép szememvilága!
Úgy élsz, hogy életed virága
Virít, míg én' halok;
Adná az Ég! Azon örülnék,
Könnyeimnek ezzel el-törülnék
Felét az Angyalok.

De tán, Lilim, te is kesergesz,
Rabgerlitzém saskézbe hergesz,
'S kéred segédemet:
Hijába már, Kintsem, hijába!
Tsak az Halál' jégsátorába
Találsz fel engemet.

A' Palatínusné' halálára.

Epigramma.

A' néki-szépültt Budára
 Nádorispányunk' Izámára
 Egy Aloét hoztak vólt;
 De alig lett virágzása, *)
 Mint az Aloék' szokása,
 Ő is azonnal meg-hólt.

*) Az Aloé, egy fejedelmi virága a' fejedelmi kerteknek: mihelyt el-virágzik és magzik, azonnal meghal.

N. Körös, d. Jülii 1801.

A' mint szőke vize le foly a' Dunának,
 Nagy Jajja hallatik az Isten Házának;
 Mivel ismét meg-hólt egy *Néhémiássa*,
 Egy *Móses*e, 's a' Nagy *Telekinék* Mássa.
 Ki Ő Tölök már tsak abban különbözött
 Hogy még e' földön vólt, 's a' Halandók
 között.

Ama *Gróf*, Századunk Keresztyén Títusa,
 Kinek: *Szélid*'s *Jó Gróf* vólt fő Titulusa,
 Kit a' földnek azért küldött alá az Eg,
 Hogy meg testesülve élne a' kegyesség.
 Kit az Ország betsült a' Király szízetett,
 A' Haza dítsekfizik, hogy Tőle szöletett
 A' Virtus' Barátja, a' Bűnnek Félelme,
 Dísze a' Fő-Rendnek, a' Népnek szízelme,
 Kire Pallás bízza szíainak gondját,
 Oltárit a' Vallás, Thémis Mérő-fontját.
 Ki a' Tíztségeknék szöletéssel 's Nemmel
 Nem nyert Méltóságít, meg nyerte Érdemmel.

'S ez az Udvariak' Nemes Ellensége,
 Vólt az Udvar Híve és Gyönyörűsége,
 Melly illendő bérül adá Erdeminek
 Fényes Szerentséjét a' Nagy *Telekinek*
 Ez a' Nagy 's Kegyes Gróf hala-meg; a' mai
 'S jövendő Nagyoknak példája: *Rádai*.
 Fojj hát szöke vize, fojj le a' Dunának
 Hirdesd mindenfelé Jajját a' Hazának
 Zúgd hogy bár a' Jókat mind el nem temetik,
 De el jó sok idő mig Párja születik
 Élők! virágokat szedjete marokkal
 Sír-bóltját hintsétek bé líliomokkal,
 'S bár hafztalan szórják a' háláló kezek,
 De ártatlan Éltét példázolják ezek.
 Isten Háza! a' Gyászt, mellyet most vetél le,
 Vedd fel újra, 's földig vond bé magad véle.
 Jajgasd Sorsod' mellyel e' Hír hallására
 Lettél négy esztendő's Naómiból Mára,
 'S E' Század kezdete olly bánatba ejtett,
 Mellyet még vége is tán el nem felejtet.
 Szent Kövek! mellyeket emelt az Ég felé,
 'S véletek Udvarát szentelte Béthellé;
 Ha Kegyességéről el halgatni fognak,
 Kiáltsátok Ti a' jövő Századoknak.
 Músák! könyvezzetek, sóhajts Magyar Pallás!
 Ki pótolhatatlan Néktek e' kár-vallás
 Thémis! izend meg az Égbe Astreának.
 Küldjön Mást székébe vólt Helytartójának.
 Magyar! e' jó Magyar-szívet tedd példává.
 'S hogy követhesd, szíved' szemeld kriptájává.
 Haza! ha akarod hogy igaz Fiaid
 Nőjjenek, Tükörül tedd nekik *Rádaid'*

Özvegyek! és Árvák! kiket ha találá,
 Indulatja szánó kemén könyvé vála;
 E' szent költsönöket viszsza fizessétek;
 Szájjal nem engedi: szemmel dítlérjétek.
 Szegények! kiknek úgy szórta jobb kezével
 Jó tétit, hogy nem vólt a' balnak hírével,
 'S szeme mihelyt szegényt látott: keze adott
 Olly alkun, köszönést hogy el nem fogadott,
 Sóhajtsátok sírja mellett e' háláló
 Szókat: *Itt nyugoszik a' minket tápláló.*
 Jobbágyi! kiknek vólt Atyátok 's Uratok,
 Sírjatok, mert míg élt, addik nem sírtatok,
 Élte meg kéméllte végig szemeteket,
 Halálára tartván minden könyveteket,
 Jó szívek! emeljünk Pora gyász térségén,
 A' Háládatosság önként gyűlt költségén
 A' hív kötelesség parantsolatjára,
 Itt hol öszve megy a' két Élet határa;
 Egy Öszlopot, mellyet bé ne lépjen soha
 A' feledékenység' 's az elztendők moha
 Jertek; jó indulat szerzési, hív kezek!
 Segíttsetek; én egy Talp követ le teszek
 Az *Érdemet*; többet rakjatok ti erre.
 Jó *Emlékezet*! légy Építő Mestere
 Gazdag *Virtusinak* termékeny Bányája
 Sok állandó követ szolgáltató reája.
 Az *Igazság*' és a' *Hazai Szeretet*
 Magosra fel viszik e' szép épületet
 Az *Ember Szeretet* öszve czémentezi,
 A' *Hívség*, *Kegyesség*' 's *Jóság* bé-fedezi,
Szelídség' 's *Nyájasság*' szív enyvező mázza
 Bé vonja; de szépen körül tzirádázza

Ártatlan *Erköltse* sok drága kövekkel
 Igazakkal és a' szívben termettekkkel.
 Olaj ág Koronát a' *Tisztelet* felül
 Békesség szerető lelkéről, tisz jelül.
 Felette lebeg a' *Ditsőség* Kárpitja
 'S az igaz Hérókat mind ide szóllítja
 A' *Halhatatlanság* Ör-álló strá'sája,
 Harsog körulte a' *Jó Hír* trombitája,
 És, igazgatván egy háládatos kezét,
 Ezt metszi rá sírva a' *Jó Emlékezet*:
Egy Emberben Százat fed; a' hamar meg-hólt
De későn született Rá d a i t; e' sír-bólt.
 Kovács József.
 Ref. Prédikátor.

S E R E N I S S Í M O
 REGIO HEREDITARIO PRINCIPI
 ARCHIDUCI AUSTRIAE
 E T
 REGNI HUNGARIAE PALATINO
 J O S E P H O
 B U D A M
 EX PROVINCIIS ITALICIS
 REDEUNTI
 MENSE AUGUSTO ANNI MDCCCI.
 G. A. S.

Longa Mora est omnis Nobis, quae Gaudia differt.
 Ovid. Epis. XVIII.

Venisti tandem PRINCEPS, Tutela Coronae
 Hungaricae, Regni Gloria, Gentis Amor!
 O quanta ad Superos dedimus suspiria! Quae Te
 Vota per ancipites sunt comitata vias!

Nam cur dissimulem? Timui; discrimina multa
 Arxia de Reditu Sollicitudo dabat.
 Longa, grauisque Via est: Alpes, atque aspera Saxa,
 Fluminaque, et Coelum, nauifragumque Mare;
 Quod n' agis moueor: vesana Canicula fernet;
 Hei mihi! in Ausoniis ignea Stella plagis.
 Nouimus, in mediis, ubi nulla pericula, Terris
 Fortuitis Homines saepe perisse malis.
 Nouimus, Icario Corpus languere sub Astro,
 Et vena sensim deficiente mori.
 Quid? si vel Mare sit, vel Terra infesta, vel Aether?
 Iniiciatque Tibi Fors inimica Manus? —
 Talia dum meditor, tacistisque exaestuo Curis,
 Atque ea, quae non sunt, Mente pericla creo;
 Venit Apollo, Tuus, PRINCEPS, Consultor, et Altor,
 Pone tuum, dicens, Mercuriane Metum!
 Ille, cui motuis, meus est; de Sanguine! Divum;
 Auxiliatores poscit habere Deos.
 Illi, si nescis, Tellus famulatur, et Aër;
 Substernitque suas Ventus, et Unda minas.
 Ibit, et Hadriacas lustrabit alacriter Oras,
 Pannonios repetat sospes ut ide Lares. —
 Sic erat, ut dixit, qui nouerat omnia, Vates.
 Vidisti Italicos, Illyricosque Sinus;
 Regna Liburnorum veterum, Fontemque Timani;
 Dalmatiam, et Veneto Maenia structa Mari;
 Diuersos Lingua Populos, Terrasque natantes,
 Teucrum Reliquias, Eucaneasque Plagas.
 Te veniente suos demisit Carnia Montes;
 Dura Tibi facilem Saxa dedere viam.
 Continuere suas spumantia Flumina Vires,
 Caeruleis Athesis laetior ibat aquis.
 Hippotades Boream rigidis constrinxit habenis:

Adria sponte Tuum venit ad obsequium.
 Quodue mage optavi: Titan sua Tela retraxit,
 Aestiferumque loco iussit abesse Canem. —
 Ergo ades, et Patriae rebus Te redde secundis
 PRINCEPS, Augustae certa Columna Domus;
 Exultent Montes, Budensia Pergama plaudant,
 Hunnigenae saluum Te rediisse sciant.
 Te redeunte noui currant longo ordine Soles,
 Assumatque suam Patria laeta Togam.
 Dicantur grates ad Puluinaria Diuum.
 Ardeat in sacris Spica Cilissa Focis.
 Carmina Musarum fundat, Phoebique Sacerdos;
 Carmina, quae nullo sunt moritura die.

Lantosdai.

A' Keszthelyi Georgikont tárgyzó híradásra:
 Honnyim! merre zajog tért Balaton tava
 'S hol hullámit hegyek' szirtaihoz löki,
 Édesb álom-e? vagy várt öröm hajnalunk,
 Már egyszer tsak ugyan kezd pirosúlnia,
 'S a' szentebb ragyogás-fénnyek között hasad. —
 Honnyim nem tünemény, úgy vagyon ez hiszem
 Tsillogtatja ama szent Koronát FERENTZ! —
 Miut a' napnak arany bársonyi lepleje
 A' bértzekre borúl, és jelesíti a'
 Reggel kellemeit, tiszta időt ígér
 A' gazdáknak; — ezüst báltozatú eget;
 Úgy ránk, tapsra Hazám! olly deli fényt lövell
 Keszthely, melly szanaszéjt szórja zomántzait,
 'S bóldogságot ígér nyomdokainknak is. —
 Munkásság lobogó szent tüze, Festetits;
 Látom már is hevit sok Hazafit, 's Tzéres
 Egygy mindég ragyogó zöld kofzorút kötöz
 A' Hűség ligetes völgyeiben neked.

Rajts Péter.